

Historia Zespołu Szkół Ekonomicznych im. A. i J. Vetterów w Lublinie

Inicjatywa utworzenia w Lublinie Szkoły Handlowej sięga roku 1960. Przegrana Rosji w Wojnie Krymskiej spowodowała ożywienie gospodarcze i wzrost nastrojów demokratycznych w Królestwie Polskim. Wówczas, w lubelskich kręgach rzemieślniczo – handlowych zrodziła się myśl o stworzeniu placówki oświatowej kształcącej zarówno ogólnie, jak i w kierunku doskonalenia umiejętności zawodowych.

Wobec tych potrzeb Zgromadzenie Kupców Miasta Lublina powołało Szkołę Niedzielno – Handlową. Szkoła oficjalnie rozpoczęła działalność 5 sierpnia 1866 roku. Pierwszą jej siedzibą był budynek Rządowej Męskiej Szkoły Elementarnej przy ul. Jezuickiej. Szkoła Niedzielno – Handlowa oparta na podbudowie dwuklasowej szkoły elementarnej podnosiła kwalifikacje zawodowe ekspedientów handlowych, jednak nie przygotowywała do pracy na wyższych stanowiskach w instytucjach finansowych. Dlatego, aby umożliwić młodzieży dostanie się na studia politechniczne lub do specjalistycznych szkół wyższych, kupcy utworzyli w 1902 roku 7-klasową Szkołę Handlową.

Coraz większa liczba adeptów zrodziła potrzebę budowy nowego gmachu Szkoły. W celu zgromadzenia środków na zakup terenu i budowę, powołano Towarzystwo Pomocy dla Szkoły Handlowej. Jego najofiarniejszymi i najbardziej zaangażowanymi członkami okazali się bracia August i Juliusz Vetterowie, wywodzący się ze słynnej rodziny przemysłowców lubelskich.

Założycielem lubelskiej gałęzi Vetterów był urodzony w 1810 roku w Poznaniu Niemiec, Karol Rudolf Vetter. Odbывszy w Warszawie praktykę piwowarską, przybył on na Lubelszczyznę, gdzie we wsi Zawieprzyce otworzył fabrykę porteru i likierów. Następnie, już w Lublinie, przy ulicy Bernardyńskiej uruchomił destylarnię wódek a niedługo potem browar produkujący piwo bawarskie. Karol Rudolf Vetter szybko zyskał uznanie nie tylko jako przedsiębiorca lecz również jako filantrop. Wraz z żoną Karoliną Julianną byli aktywnymi członkami Lubelskiego Towarzystwa Dobroczynności i jego hojnymi darczyńcami. Vetterowie wspierali także materialnie lubelski kościół ewangelicki, którego byli parafianami.

Synowie Karola Rudolfa, August i Juliusz, jako spadkobiercy fortuny rodzinnej, rozwijali działalność browarniczo-destylarską. W ślady ojca poszli również jako aktywni działacze Lubelskiego Towarzystwa Dobroczynności i szczerzy ofiarodawcy, przekazując duże sumy pieniężne na pomoc potrzebującym.

Bracia aktywnie uczestniczyli w pracach na rzecz Towarzystwa Pomocy dla Szkoły Handlowej, od początku finansowo wspierając budowę jej nowego gmachu. Na potrzeby tej inwestycji zakupiono plac po dawnym klasztorze bernardynek przy ul. Bernardyńskiej 14. W rozpisany w 1904 roku konkursie na projekt budynku zwyciężyła propozycja warszawskich architektów: Teofila Wiśniowskiego i Józefa Holewińskiego. Budowę przeprowadzono w latach 1905 – 1906. Czterokondygnacyjny, neogotycki gmach kryty dwuspadowym dachem wzniesiony z czerwonej, klinkierowej cegły stał się jedną z najbardziej charakterystycznych budowli Lublina.

Vetterowie byli orędownikami spolszczenia szkoły. Starania uczniów o wprowadzenie wykładowego języka polskiego znalazły akceptację Rady Opiekuńczej. W 1905 roku uzyskano w Petersburgu zgodę na prowadzenie w języku polskim wszystkich przedmiotów z wyjątkiem historii i geografii Rosji. Dzięki temu lubelska Szkoła Handlowa stała się pierwszą w Królestwie Polskim szkołą z wykładowym językiem polskim.

Gdy w 1907 roku zmarł pełniący funkcję prezesa Rady Opiekuńczej Szkoły, August Vetter, rolę tę przejął jego brat. Juliusz Vetter zapisał na rzecz Szkoły poważne sumy pieniężne, które pozwoliły placówce bez większych problemów funkcjonować przez kolejne lata. Młodszy z braci Vetterów zasłynął także jako fundator szpitala dziecięcego przy ul. Początkowskiej (obecnie Staszica). Po śmierci Juliusza w 1917 roku utworzono fundusz stypendialny jego imienia, a także postanowiono o nadaniu Szkole imienia obu braci Vetterów. Dekadę później, dzięki staraniom Zgromadzenia Kupców Miasta Lublina, Szkoła formalnie otrzymała imię swoich najbardziej zasłużonych opiekunów.

Podczas Pierwszej Wojny Światowej gmach Szkoły został zajęty na cele wojskowe. Mimo to, dzięki przeniesieniu swojej siedziby do innych budynków instytucja zachowała ciągłość funkcjonowania. Podobny los spotkał Szkołę w 1939 roku, kiedy to jej budynek zajęty został na potrzeby armii niemieckiej. Naukę w budynku przy ul. Bernardyńskiej (wówczas Jarosława Dąbrowskiego) Szkoła wznowiła w 1944 roku i kontynuuje ją do dnia dzisiejszego.

Pod obecną nazwą Zespołu Szkół Ekonomicznych im. A. i J. Vetteów w Lublinie, Szkoła funkcjonuje od 1975 roku, podtrzymując swoją bogatą tradycję i rozslawiając imię jej współtwórców i opiekunów.

Na co dzień Szkoła łączy tradycję z nowoczesnością. Bogate zbiory „Izby Pamięci”, zjazdy absolwentów kolejnych roczników zdających maturę, działalność Stowarzyszenia Wychowanków i Przyjaciół Vetterów, współistnieją z nowoczesnymi pracownikami komputerowymi i zawodowymi, wdrożeniowymi programami dydaktycznymi, wysokim poziomem kształcenia, otwierającym absolwentom Szkoły perspektywy zawodowe w Polsce i krajach Unii Europejskiej.

Dbalosc o jakość kształcenia młodzieży przekłada się na sukcesy osobiste absolwentów, co potwierdzają wyniki egzaminów maturalnych i zawodowych. Godzenie ponad 150-letniej tradycji i historii z potrzebą dynamicznego rozwoju Szkoły, przekłada się na stale rozwijającą się współpracę międzynarodową. Realizowanie europejskich programów: Comenius, Leonardo da Vinci i Erasmus+, pozwala uczniom na poszerzenie wiedzy, rozwijanie umiejętności językowych i zawodowych, poznawanie historii i kultur innych narodów. Obecnie Zespół Szkół Ekonomicznych im. A. i J. Vetterów prowadzi współpracę ze szkołami z: Francji, Jordanii, Niemiec, Mołdawii, Ukrainy, Izraela i Norwegii. Wymiany młodzieży i doświadczeń dydaktycznych nauczycieli znacząco wpływają na podnoszenie poziomu kształcenia.

Kontynuacją bogatych tradycji wychowania patriotycznego Szkół Vetterów jest utrwalanie pamięci o ludziach i ich czynach w walkach o niepodległość kraju podczas I i II Wojny Światowej i po jej zakończeniu. Kształtowanie postaw młodego pokolenia w duchu zachowania prawdy o bohaterach i historii polskiej możliwe jest przez współpracę ze Stowarzyszeniami o charakterze patriotycznym.

Ogólnopolski program edukacyjny „Katyń... ocalić od zapomnienia” i wspólne zorganizowanie ze Stowarzyszeniem Rodzina Katyńska Oddział w Lublinie uroczystości posadzenia „Dębu Pamięci” pozwoliło Społeczności Vetterowskiej uczcić śmierć bohatera II Wojny Światowej – porucznika Tadeusza Jana Mazura, zamordowanego przez NKWD w 1940 roku w Twerze.

Ze Związkiem Sybiraków Oddział w Lublinie młodzież i nauczyciele historii uczestniczyli z Pocztem Sztandarowym Szkoły Vetterów w Marszu Żywej Pamięci Sybiru, odbywającym się corocznie we wrześniu w Białymstoku. Dzięki temu wydarzeniu poznali historię Polaków zesłanych na Wschód.

Współpraca ze Stowarzyszeniem „Szare Szeregi” Oddział w Lublinie przyniosła dla Zespołu Szkół Vetterów wyróżnienie Medalem Pro Memoria, przyznany w uznaniu trudu wychowawczego Grona Profesorskiego i młodzieży za utrwalania pamięci o bohaterach i historii Polski. Przyznanie Medalu stało się potwierdzeniem pracy wychowawczej prowadzonej w Szkole, nagrodą i uznaniem za obywatelską dojrzałość w dążeniu do tego, aby młodzież potrafiła zachować pamięć o historii Szkół Vetterów, Jej wspaniałych Absolwentach, a także o przeszłości narodowej i polskiej historii.